DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XII. ZATURDAG den 27sten MAART, 1824. N. 13

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden. door De Weduwe Wm. Lee.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten.

Nademaal er geene noodzakelÿkheid meer bestaat ter langer aanhouding van de belastingen die bÿ besluit van Gouverneur en Raden van Policie den 23sten Julÿ 1822 gearresteerd en den volgenden dag afgekondigd, geheven zÿn tot vinding van het verschil tusschen de wezenlÿke en nominale waarde van de toen tegen derzelver nominale waarde in omloop geweest zÿnde gestempelde gouden Johannissen.

En vermits al de nog circulerende bewÿzen der afgekeurde Johannissen thans kunnen worden ingewisseld om vernietigd te worden.

Is goedgevonden en verstaan té bepalen, zoo als hierbÿ wordt bepaald.

1. Dat de voormelde belastingen tot vinding van het verschil tusschen de wezenlÿke en nominale waarde der gestempelde gouden Johannissen met ultimo dezer maand zullen vervallen, en na dien tÿd voor afgeschaft zullen gehouden om dus niet meer gevorderd of betaald te worden.

2. Dat de papieren bewÿzen der afgekeurde Johannissen van den eersten der aanstaande maand April af aan op dit en de onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba niet meer gangbaar zullen zÿn, en dus door niemand zullen behoeven ontvangen of aangenomen te worden, maar uit de voorhanden zÿnde gelden van het daartoe bestemde Fonds ter vernietiging zullen worden ingewisseld, tót welken einde alle houders van de gemelde bewÿzen dezelve tot en met ultimo der maand December dezes Jaars ten Kantore van den Hoofd Ontvanger alhier zullen moeten brengen om aldaar tegen derzelver bepaalde waarde voor gangbaar geld te worden verwisseld; als zullende geen der gemelde bewÿzen na dien tÿd ter verwisseling kunnen gebragt of aangenomen worden.

Gedaan op Curaçao den 22sten Maart 1824, het 11de jaar Zÿner Majesteits regering.

(w. g) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

UIT JAMAIKA KOURANTEN.

Madrid, 1sten Jan.—De raad der Indiën heeft by derzolver eerste vergaderingen, na haar herstel door den koning niets dan allertreurigste berigten uit Amerika ontvangen; de kapitulatie van Maracaybo en voornamelyk het verlies van Puerto Cabello, de laatste vesting die den koning nog in Terra Firma overbleef, heeft eene groote sensatie verwekt; het scheen dat alle rampen moesten te gelyk komen by het herstel van het wettige koninglyke bestour; tot nu toe waren de handel en vriendschap betrekkingen tusschen Spanje en Mexico niet afgebroken en de rykdommen die Spaansche partikulieren uit hunne mynen en bezittingen trokken waren nog onmetelyk; thans ontvangt de raad van de Indiën de noodlottige tyding van het begin der vyandelykheden met Mexico, van de uitdryving der Spanjaarden uit dat land en van het in beslag nemen van alle Spaansche eigendommen. Ook uit Peru ziet men hier met een beklemd hart tydingen te gemoet; men heeft reeds hier vernomen dat Bolivar met vele duizende Veteranen troepen naar Lima vertrokken is en dat het leger van Chili zich by hem zal voegen; wy weten dat wy niets behoeven te vreezen van Bolivar's dapperheid en beleid, doch van zyn grooten roem, die hy door eene voor hem gelukkige toeloop van zaken verworven heeft, en daar de geest van onafhankelykheid reeds zoo diep wortelen geschoten heeft, vreest men hier dat hy maar al te wel zal slagen. Men beschouwt alhier het dekreet van het zich noemende Congres van Colombia, waarby alle Europesche Spanjaarden uit Terra Firma verbannen werden, als zeer onstaatkundig; het gevolg hiervan is geweest dat zoo wel de Revolutionairen als de trouwe Koningsgezinden tegen de Insurgenten van Terra Firma verbitterd zyn, en dat alle partyen zullen zamen werken, om het gezag van den koning aldaar te herstellen, wyl beider belang het mede brengt.

Het is niet alleen dat wy onze bezittingen op het vaste land verloren hebben, maar zelfs deze onze eigene bezittingen rusten kapers uit welke onze weinigen handel op de eilanden nog verstoren.

Z. M. de koning heeft van alle zyden addressen ontvangen om de inquisitie weder te herstellen; Z. M. heeft ook den besten wil daartoe; maar ongelukkig laten thans de geldmiddelen niet toe om dit heilzame werk de herstelling van het hooge geregtshof der inquisitie ten uitvoer te brengen.

Tot nog toe zyn alle plannen tot eene geldlening mislukt; zonder geld toch kan het leger niet op nieuw georganiseerd of de algemeene orde gehandhaaft worden; de vreemde bankiers aan wie ons gouvernement zich vervoegd heeft, willen geen geld verschieten als onder voorwaarde dat Z. M. de geestelyke goederen hier voor verpanden zal. De ministers hebben een voorstel aan de geestelykheid gedaan, doch de geestelykheid heeft een uitvoerig vertoog ingeleverd, dat uit hoofde van alle geledene verliezen zy niet in staat is om het minste by te dragen tot herstel der finantien; ook zal zy geenszins duiden dat de geestelyke bezittingen in eenigerlei wyze bezwaard worden om wereldsche geldleningen te ondersteunen; zullende echter de geestelykheid welke met de vurigste liefde voor het vaderland bezield is niet ophouden om hare gebeden uittestorten voor de allerheiligste moeder van God, die patrones van Spanje, als mede voor alle de heiligen ten einde hunne bescherming en medehulp ter redding van het het vaderland aftesmeken.

De middelen om geld intekrygen door belastingen zyn nog verergerd door de verbanning van zoo vele duizenden landeigenaars, fabrikanten, ambachtslieden en kooplieden, welke de Revolutionaire party waren toegedaan; de adel en geestelykheid mogen volgens hunne previlegien niet belast worden; het is daarom dat de vreemde ambassadeurs Z. M. byna overgehaald hadden om eene amnestie te verlenen ten einde de winstgevende klasse der ingezetenen weder in Spanje te lokken; doch de geestelykheid verzet zich hier sterk tegen, zoo dat de bewuste amnestie tot nog toe niet afgekondigd is kunnen worden.

Het is bekend dat Z. M. de koning van Frankryk een persoon is van een buitengewoon zwaarlyvig doch tevens ongezond ligchaams gestel en dat Z. M. behalve de jicht ook aan vele etterechtige builen onderworpen is; Z. M. is verder vermaard eene buitengewone eetlust te bezitten, gebruikende eene grootere hoeveelheid voedsel dan een gewoon mensch; hierby gevoegd de slechte spys vertering door de ongezonde toestand van Z. M's ligchaam, veroorzaakt dit eene lucht die naauwelyks te harden is. De personen welke dagelyks in des konings nabyheid verkeren zyn echter op hunne hoede om Z. M. van deze onaangename gewaarwordingen te onderrigten; echter had hieromtrent onlangs een geval plaats dat de koning zeer veel verdriet veroorzaakt heeft.

By gelegenheid van het groote levee, waarby Z. M. de gelukwenschingen ontving wegens de gelukkige afloop van den oorlog in Spanje, bood de hertogin van Berry hare dochter des konings nicht aan zyne majesteit aan; de koning nam het kind in zyne armen, drukte het aan zyne borst en wilde het hartelyk zoenen, doch het kind begon erbarmelyk te schreeuwen O! maman! O! maman! le roi pue! le roi pue!; de hertogin zeer verlegen wenkte, bedreigde hare dochter, doch het kind hield met schreeuwen aan tot dat men het van den koning terug nam; daar dit gebeurde in de troon zaal in tegenwoordigheid van ve e honderde Fransche grooten en vreemde afgezanten, heeft dit geval zeer vele confusie verwekt en Z. M. smertelyk aangedaan.

Wy hebben onlangs in ons Weekblad geplaatst een uittreksel der New York kouranten, waarin vermeld stond dat men van Davy's uitvinding der geazoteerde zuurstof gaz eene winsttrekkende bezigheid had gemaakt, door te annonceren dat deze gaz in de Tammany Hall kon gebruikt worden, betalende de volwassen personen een dollar en de kinderen de helft dier prys; thans vinden wy in deze kouranten eenige byzonderheden van de uitwerking van deze gaz of konstlucht op het menschelyk ligchaam. Dezelve wekt de levenswerkzaamheid zoodanig op dat men zich verbeeld in eene hooger spheer verplaatst te worden; elke onaangename toestand houdt op; het zy eene vermoeyenis, loomigheid, enz.; eene ongekende gewaarwording van vreugde doortintelt het geheele ligchaam, welke de meeste persoonen in een schaterend gelach uitten. Een dichter welke aan de uitwerkselen van deze gazsoort getwyfeld had zeide na dezelve gebruikt te hebben, dat hy thans geloofde, dat de hemel of de verblyfplaats der zaligen door een dampkring van gaz oxigené azoté omringd was, welke den vromen die onbekende hemelsche vreugde verschafte, welke wy gelooven dat zy aldaar smaken.

Het verkoopen van Kinderen door hunne eigen Moeder.

"De Malabaarsche kinderen" zegt de Heer Forbes, "zyn te Anjengo een artikel van weinig waarde. Tegen het einde van het regen saizoen, toen er geen gebrek aan levensmiddelen binnen 's lands was, kocht ik een klein jongetje en meisje, van acht á negen jaren, om dezelve ten geschenke te geven aan eene dame te Bombay, en wel goedkooper dan ik my in Engeland een paar varkens zou kunnen aanschaffen. Ik kocht hen voor twee maanden voorraad van pekelvleesch en ryst en gaf hen beide vier volledige katoenen kleedingen, in alles de kleinigheid bedragende van twintig ropyen of omtrent vyftig shill. sterl. De menschlievendheid moet dezen koop niet veroordeelen; integendeel was dit geval een der gelukkigste voor deze arme kinderen; het ontrukte hen aan de ysselykheden, verknocht aan gebrek en naaktheid. Ik zond hen aan eene zeer goedhartige dame, die ze met de grootste teederheid opvoedde en voor dat zy Indië verliet, zorg droeg, om in alle hunne toekomende behoeften te voorzien; terwyl, indien ik geweigerd had dezelve te koopen, zy zeker aan een ander zouden verkocht geworden zyn en welligt tot de droevigste slaverny veroordeeld, by den een of ander Portugeschen christen, welke men, wat meesters betreft, niet onder de menschelykste rekent."

"Ik had nog een soortgelyk geval. Op zekeren ochtend in myne *veranda* gezeten, bood eene jonge vischvrouw my eene mand met Harders ter koop aan; en, terwyl myn bediende bezig was met die aantenemen, vroeg zy my, of ik niet genegen zou zyn, een' lieven jongen van twee jaren, dien zy op den arm hield, te koopen. Hierop deed ik haar een verwyt wegens de geringe mate van moederliefde, die zy betoonde; maar zy antwoordde, grimlachende, dat zy binnen eenige weken een ander kind verwachte, en daar het haar onmogelyk zou zyn om voor twee tegelyk zorg te dragen, my haren kleinen jongen aanbood, voor hem slechts éénе ropy vragende. Eenige dagen later kwam zy weder met visch te koop en verhaalde my, dat zy haar kind aan Signor Manuel Rodrigues verkocht had, den Portugeschen tolk, die, hoewel in goeden doen en een Christen, de helft op den prys had afgedongen: want hy had er slechts eene halve ropy voor betaald. Zoo had zich deze jonge vrouw, zonder knaging daarover te gevoelen, van een kind ontdaan, voor de waarde van omtrent vyftien stuiv. Holl.""

De Curaçaosche Courant.

Den 19den Maart 1824.

NAAR AMSTERDAM,

Zal op Zaturdag den 8sten Mei vertrekken het snelzeilend gekoperd Fregat Schip

SARA MARIA,
Kapitein P. Bostyn.

Voor Vracht en Passage vervoege men zich by
J. W. G. JUTTING.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Gelet op het 35ste artikel van het Reglement op het Beleid der Regering, het Justitie wezen, den Handel en de Scheepvaart in deze Kolonie, volgens welke deze Raad de bevoegdheid heeft om Publicatien te doen wegens de pryzen van eetbare waren.

En in overweging nemende de noodzakelykheid die er bestaat om nieuwe verordeningen te maken nopens het gewigt en den prys van brood, als mede om de pryzen van versch rund, schapen, varkens en schilpads vleesch te bepalen, ten einde alle misbruiken deswegens ten nadeele van het algemeen, te verhinderen en voor te komen, dat broodbakkers en vleeschhouwers of slagers zich niet van de tydsomstandigheden bedienen om overmatige pryzen op de voormelde levensmiddelen te stellen en vorderen.

Is goedgevonden en besloten:

1. Alle vorige verordeningen en bepalingen omtrent de pryzen van brood en vleesch hierby in te trekken en te houden voor vervallen.

2. Vast te stellen zoo als hierby wordt vastgesteld.

Dat het Officie Fiscaal de bevoegdheid zal hebben om overal, zelfs in de bakkeryen of woningen alwaar brood verkocht wordt, hetzelve na te wegen.

Dat al het brood hetwelk mogt bevonden worden het bepaalde gewigt overeenkomstig het nieuw gearresteerde tarief, hetwelk op de fluctuerende markt pryzen van het Noord Amerikaansche meel gegrond is niet te houden, als verbeurd zal worden verklaard, om, van wege het Officie Fiscaal, onder arme en behoeftige lieden te worden verdeeld; en zal de gene door wien zoodanig brood zal zyn gebakken, bovendien nog, telkens verbeuren eene boete van vyf pezos van achten ten behoeve van den Raad Fiscaal voor een derde, den Onderschout en dienaren van Policie en Justitie ook een derde, en den aanbrenger het andere derde.

Dat voortaan het versch rund, schapen, varkens en schildpads vleesch tegen geene hoogere maar wel mindere dan de na te meldene pryzen zullen mogen worden verkocht, op verbeurte telkens, van eene boete ter somme van vyf en twintig pezos van achten ten behoeve van de koloniale kas, den Raad Fiscaal en den aanbrenger, edoch wanneer de Marktmeester zelf de ontdekking zal hebben gedaan, zal hy als dan het aandeel genieten, dat anderzins voor den aanbrenger zoude zyn.

De hoogste pryzen per pond zyn als volgt:

Van het rund vleesch, het beste stuk, drie realen.

Van het Schapen vleesch, het beste stuk, vyftien stuivers.

Van het Varkens vleesch, het beste stuk, tien stuivers.

Van het Schildpad, tien stuivers.

Zullende de zoodanige der slagers dewelke zich by herhaling aan het vorderen of nemen van hoogere pryzen, dan die welke hiervoren zyn bepaald, mogt hebben schuldig gemaakt, naar bevind van zaken van wege het Gouvernement kunnen en mogen verboden worden, om hunne nering langer voort te zetten.

Aldus gearresteerd in der Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 16den Maart 1821, het elfde jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter Ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao den 25sten der gemelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Den 26sten Maart 1824.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur heeft de volgende benoemingen van Districtmeesters in de Oost Divisie gedaan namelyk:

Den Heer Jan Schotborg, c. z. over het 1ste District.
Den Heer W. C. Hoyer over het 2de District.
en
Den Heer A. Vos over het 3de District.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 26sten Maart 1824.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 22, en
De Ronde Broden 23 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd,
Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 25sten Maart 1824.

DE ondergeteekende voornemens zynde binnen weinige dagen dit eiland te verlaten, verzoekt al de genen die tegens hem eenige vorderingen mogten hebben, zich deswegens by hem te vervoegen vóór den 5den April aanstaande, ten einde hunne voldoening te erlangen; terwyl de genen die aan hem schuldig zyn aangemaand worden, om hunne rekeningen vóór dien tyd te betalen, zullende de ondergeteekende anderzins verpligt zyn de gewone maatregelen in regten tegens hen te laten in het werk stellen.

C. L. VAN UYTRECHT.

Den 25sten Maart 1824.

DE ondergeteekende binnen eenige weeken met verlof voor den tyd van één Jaar dit Eiland zullende verlaaten, ten einde zich tot het arrangeren van Familie zaaken naar Nederland te begeven, roept mits dezen alle de genen op, die iets van hem te pretendeeren hebben om hunne rekeningen van den eersten April tot den agsten van dezelfde maand ten zynen kantore binnen het Fort Amsterdam inteleveren, en zy die hem iets verschuldigd zyn daarvan voor den agsten April betaling te komen doen.

Mr. H. R. HAYUNGA.

Den 26sten Maart 1824

DE ondergeteekende voornemens zynde binnen korten tyd te repatrieren, verzoekt allen die eenige pretentien ten zynen laste hebben dezelve by hem inteleveren en de genen die aan hem verschuldigd zyn om spoedige voldoening

J. KLOPPENBURG.

HUWELYKS BEKENDMAKING.

HEDEN zyn de geboden aangeteekend van AUGUST LEBERECGT STATIUS MULLER en GEERTRUYDA MARIA ROJER Zy verzoeken mits deze aan al hunne Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden hiervan kennis te nemen, en maken hun allen bekend dat zy voornemens zyn op den 7den der aanstaande maand hun huwelyk te laten voltrekken; en bevelen zich aan in hunne geëerde vriendschap.

Curaçao den 26sten Maart 1824.

Lyst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

M B Diego	A C Neyero
Johanna Hermina Tode	J de Echevaria
P de la Sierra	J Fery
S de Fornie	

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MAART.

20.	golet	Argus, Griffith,	Jamaika
22.	——	Twee Vrienden, Eckmeyer,	Aruba
	——	Neptunes, Vrolyk,	dito
	——	Harmony Hall, Walter,	R. de la Hacha
	lantje	Cosmopolite, Boom,	Ocumare
	golet	Geertruida, Levy,	Puerto Cabello
	bark	Anna Catharina, Dupyn,	Porto Rico
24.	——	De Hoop, Molina,	Coro
	golet	Anna Catharina, La Roche,	dito
25.	——	Helena, Simon,	Puerto Cabello
26.	bark	De Hoop, Coudeville,	St. Jans baai
	brik	Liberty, Titcomb,	Boston

UITGEKLAARD—MAART.

22.	golet	Toevallig, Walter,	St. Thomas
23.	——	Dorothea, Hart,	Aruba
	bark	Emma, Martin,	St. Thomas
	golet	Twee Vrienden, Eckmeyer,	Aruba
24.	bark	Cosmopolite, Boom,	Coro
	golet	Maria, Bartolotte,	dito
	——	Admiraal van der Capellen, Pontilius,	Maracaybo
25.	——	Carolina, De Hachet,	Coro
	——	Neptunes, Vrolyk,	Aruba

Gisteren is alhier met avary binnen gekomen de Amerikaansche brik Liberty, kapt. Titcomb, met 37 dagen reize van Boston; op de hoogte van 13 gr. N. B. 56 lengte, ondervond dezelve eene zware storm, waarin zy haar roer verloor, eene zware lek kreeg, en daardoor genoodzaakt was een gedeelte harer lading over boord te werpen. Zy ontmoette eene Hamburgsche brik van Havana naar Hamburg bestemd; kapt. Titcomb vernam van derzelver kapt. dat hy drie man van de Amerikaansche schoener Hannah Ann opgevischt had. Deze schoener kwam van Guadaloupe en bestemd naar Noord Carolina, en was omgeslagen in deze storm, welke op den 21sten February plaats had. De stuurman van de schoener benevens twee zeelieden zyn te Curaçao in de Liberty aangekomen.

Wy hebben by de aankomst van een vaartuig van La Guayra de Colombiaansche Couranten ontvangen loopende tot den 10den Maart; in dezelve vinden wy geene andere berigten uit Peru dan die welke wy uit de Jamaika Couranten getrokken hebben; namelyk de gevangeneming van Riva Aguero, doch niet op eene officieele wyze vermeld.

De koningsgezinden hadden wederom bezit van Pasto genomen, doch by de aannadering van eene sterkere kolom Colombiaansche troepen hebben zy die stad op den 14den December verlaten en naar de gebergtens terug gekeerd; de Colombiaansche troepen waren op marsch naar Juanambu, ten einde de koningsgezinden van daar te verdryven.

Volgens brieven van Bogota had de uitvoerende magt het voornemen om de lening van Zea ten volle en ondubbelzinnig te erkennen; dit is ook zeer noodzakelyk, zoo men wenscht dat de nieuwe lening van dertig millioenen in Engeland zal slagen.

Het bevreemde ons om in de Colombiaansche Couranten sedert een geruimen tyd geene tydingen van Bolivar of van Peru te vernemen, thans zien wy in de Jamaika nieuwspapieren dat de zaken der onafhankelyken in groot gevaar geweest zyn wyl Riva Aguero, de vorige president van Peru yverzuchtig op Bolivar geweigerd heeft zyn post neder te leggen en het presidentschap aan Bolivar op te dragen, waardoor burgerlyke, oneenigheden en verwarringen ontstaan zyn. Dat Riva Aguero met de koningsgezinden in onderhandeling geweest is, dit is niet waarschynelyk, dat strydt ook tegen zyn belang; dit zal slechts eene aantyging van zyne tegenparty geweest zyn om hem in een hatelyk daglicht te stellen. Indien het waar zy dat Bolivar Riva Aguero heeft gevangen genomen dan is de twist voor het opperbevel geeindigd en de overmagt aan de zyde der onafhankelyken is verbazend, doch indien de gevangeneming van Riva Aguero niet bevestigd wordt, dan hebben de koningsgezinden kans om zich staande te houden tot dat het eskader hetwelk van Cadix zou zeilen hen ter helpe kan komen.

JAMAIKA.

Uittreksel van eenen brief van Panama, gedagteekend den 4den January 1824.

Het lot van Peru was kort geleden, doch slechts voor een oogenblik in de waagschaal gesteld. Riva Aguero, de afgod van het volk, de president van de Peruviaansche Republiek, bewees dat hy een verrader was en werd ontdekt in korrespondentie met de koningsgezinden te zyn door Bolivar de genius van de Amerikaansche vryheid die dadelyk beval om hem en zyne navolgers in hechtenis te nemen en te Guayaquil gevangen te zetten. Alles herleeft nu en levert een vrolyk uitzigt op. Torretagle is benoemd tot president, doch beide het staatkundige als militaire bevel is aan den bevryder van Colombia opgedragen, met onbepaalde magt om te handelen en den oorlog te besturen. Onze verdere berigten van Peru zyn ten hoogste voldoende, onze troepen hebben verscheidene afdeelingen van de vyanden geslagen en beloopen op 15,000 man, behalve nog 6000 onder generaal Sucre. Bolivar maakt het plan om een groote en ontwyfelbare slag den vyand toetebrengen.

Uit de Gaceta de Colombia van den 25sten January.

Onze berigten van Peru loopen tot den 26sten December medegedeeld door den bevryder president. De trouwloosheid van Riva Aguero aan de eene zyde en aan de andere de zegepraal van generaal Santa Cruz in Opper Peru, hebben voor een wyle de verrigtingen van de veldtogt geschort die door zyne excellentie geopend was. De hulptroepen 2500 sterk aangeboden door den direkteur van Chili, kwamen te Callao aan en werden gevolgd door 600 man kavalerie. Generaal Santa Cruz heeft eene sterke kolom om eene afwending aan de vyanden in Arica (Opper Peru) te maken met de twee sterke divisien van kolonel Lansz en kolonel Urdiminea.

LATERE BERIGTEN.

Kolonel Ibarra adjudant van zyne excellentie den bevryder is van Truxillo in deze hoofdstad aangekomen; hy berigt dat de bevryder op het verzoek van het kongres van Peru onder noodzakelykheid gesteld was om de kracht van de wapens te gebruiken ten einde de oproerigheid van Riva Aguero tegen te gaan en dat de laatste voornemens zynde om naar Lima te trek-

ken; maar terwyl hy op marsch was een van de officieren van zyn leger afkondigde deszelfs vereeniging met het gouvernement van Peru, en Riva Aguero overleverde als mede zyn tweede in bevel generaal Herrera; hier na vereenigde hy zich met 4000 man by het hoofd leger van den generaal Bolivar heeft dus een einde gemaakt aan dezen burgeroorlog welke dreigde om het vrye gedeelte van Peru te vernielen.— Doch de verraders zyn naar Guayaquil gezonden, op hunnen weg naar Panama, en van waar zy naar Europa zullen gezonden worden. Deze tyding is volkomen bevestigd in de Lima nieuwspapieren, uit de welke wy vernemen dat de bevryder zyn marsch naar Truxillo vervolgt aan het hoofd van de bevrydende troepen; de volkomene nederlaag van den buitenlandschen vyand is nu op handen, daar dit en dit alleen de tegenwoordige aandacht bezig houdt en de gecombineerde magt van de patriotten in Peru oproept welke te voren zoo schandelyk verdeeld was.

Uit de Jamaika Couranten zien wy dat men aldaar nadere waarnemingen op de onlangs zigtbaar zynde komeet genomen heeft, tot dat dezelve op het einde van January al flaauwer en flaauwer zigtbaar zynde en zich nog als een nevelachtig sterretje vertonende zich eindelyk geheel voor het oog onttrokken heeft. Uit de eerst komende geleerde tydschriften uit het moederland zullen wy vernemen of er veel belangryke waarnemingen genomen zyn op dit zonderlinge hemelverschynsel. Hoewel de andere wetenschappelyke ontdekkingen voortgaan is de sterrekunde thans in rust; hier in zyn in de laatste jaren geene gewichtige ontdekkingen gedaan; de twee grootste der Astronomisten La Land en Herschel rusten in het graf; Schröter en Mevrouw Carolina Herschel, zuster van dien beroemden sterrekundige, hebben reeds een te hoogen ouderdom bereikt, om hunne werkzaamheden voorttezetten; en het schynt dat er thans geene andere bestaan die hunne plaats kunnen vervangen. De laatst genoemde dame heeft veel toegebragt tot de kennis der kometen, zynde vyf derzelver door haar ontdekt beschreven en berekend. De aandacht der natuurkundigen is thans grootendeels bepaald op de ontdekking van professer Oersted te Koppenhagen Deze geleerde nam waar in het jaar 1820 dat als men de beide polen der Voltaische kolom door een metalen draad aan elkander verbond, en dat men een kompas onder dezelve stelde de naald van de kompas afweek; het zy oostelyk of westelyk naar mate de stand van den draad; de afwyking zynde somtyds 90 graden; dit opende een nieuw veld van nasporingen: de natuurkundigen legden zich met yver toe om deze verschyningen nader te onderzoeken, uit te breiden en gevolgtrekkingen te maken; en uit de laatste dezer werkzaamheden zien wy dat het gevolg van dezelve geweest is dat allerwaarschynelyk de elektrisiteit van de kolom van Volta en het magnestisme der kompas naald Identisch zyn; namelyk dat de elektrisiteit en het magnetismus geene twee byzondere vloei stoffen of krachten zyn maar eene en dezelve; want de verschynselen die men met de magneet kan voortbrengen, kan men ook met de kolom daar stellen, en zoo omgekeerd de verschynselen der kolom met de magneet. Professer Oersted heeft van de verschillende geleerde genootschappen in Europa meer medailles ontvangen dan prins Blucher ridderorders droeg; zoo dat zoo wel nuttige ontdekkingen als uitstekende daden beloond worden.

Met genoegen zien wy dat de natuurkundigen in Nederland zeer veel tot de Electro-Magnetische ontdekkingen hebben bygedragen, en dat deze waarnemingen ook in buitenlandsche geleerde werken met roem vermeld staan.

Nederland is thans ook een dier weinige gelukkige landen waar de wetenschappen door een verlicht bestuur aangemoedigd worden, terwyl in het grootste gedeelte van Europa door de staatkunde slechts onweetendheid en bygeloof aangemoedigd worden; en het licht der wetenschappen met aller yver wordt uitgedoofd.

The American brig Liberty, Titcomb master in 37 days from Boston, arrived here yesterday in distress, having lost her rudder and sprung a leak in a heavy gale, which she encountered in Latitude 13 N. Longitude 56, whereby she was forced to throw a part of her cargo overboard. On her passage, the Liberty fell in with and spoke the Hamburg brig from Havana bound to Hamburg, the master of which informed capt Titcomb that he had picked up at sea three of the crew of of the American schooner Hannah Ann, from Guadeloupe bound to North Carolina, which was lost in a gale on the 24th Feb The mate of the schooner and 2 seaman have arrived at Curaçao in the Liberty.

FROM JAMAICA PAPERS.

LONDON, January 3.

Iturbide, the ex-emperor of Mexico, arrived in London on Thursday, having come overland from Leghorn. He is accompanied by the Spanish consul Torrente, who resided at Leghorn under the constitutionalists, but who is now, of course, superseded. Iturbide speaks no language but Spanish. He has come to England merely upon a short visit of curiosity. He has brought with him two sons and a nephew.

A Portsmouth paragraph informs us, that Arias, the admiral appointed by Ferdinand VII. to take the command of the squadron destined for South America, has been conveyed by a British steam vessel to Cadiz. As the steam ship was, we suppose, engaged in the ordinary service of a passage boat, her captain would not, of course, be very nice in inquiring into the character or business of his passengers; we shall therefore only wish him on other occasions a worthier freight than this commander of the Serviles. It will be seen by the same account, that the Spanish squadron was far from being in a condition to go to sea? How, then, are they to arrive at the wished for condition?— Manifestly not by an outlay of Spanish money—of a non-existing fund! French gold, perhaps; but French gold for such a purpose is contraband—it subjects the vessel upon which it will have been expended to capture by the squadrons of the United States, whose president has just denounced, as an act of hostility, assistance by any European Power of Spain against South America, given under "any form." There is likewise an English squadron not a thousand miles from Cadiz. What will Sir H. Neale, in the Revenge, have been instructed to say to admiral Arias? This is an interesting question.

January 10.

"*Madrid*, *Dec*. 26.—As for the Loan, an application has been made to the Chapters of the Dignified Clergy, and all of them having met, they have sent commissioners to the king, not to guarantee the 200 millions solicited, but to represent to his majesty the inability of the Clergy to make so great a sacrifice, after the losses which they have sustained since 1808, and great diminution of their resources, which in fact cannot be denied. The Chapters do not refuse to assist the crown, but they would wish that the other public bodies, especially the monks, should bear their part, so that the ministry, being unable to find London in foreign countries, for want of security, will perhaps be obliged to lay an extraordinary contribution on the great nobility, the clergy, the monks, and the merchants, and thus it will be able to meet the most urgent wants without burdening public credit with the Loans of the Cortes and that of Caressee, and without distressing the poorer class, which will be a long time before it will accustom itself to pay taxes, and which it will be difficult to compel to pay, for want of a national force."

Barbados, *Jan* 3.—By the Eleanor mail boat which arrived here from Martinique on the 31st ult. we are informed of the discovery of a sanguinary plot among some of the free coloured people, to set fire to the town and destroy the white inhabitants of St. Pierre. It appears, too, that this conspiracy must have been some time in agitation, as a letter from the chief of St. Domingo was found in the possession of one of the ringleaders, in answer to a requisition for troops to assist them in their diabolical designs. The attempt was to have been made on the 17th ult. but the arrival of troops from France prevented their carrying it into effect, and it was deferred to Christmas eve. Happily, however, intelligence of this by some means reached the administration; and the French police, which is extremely active, surprised a party in deliberation at Fort Royal, and became possessed of information of the most horrid intentions of these conspirators, a number of whom had been sent on board a frigate at Fort Royal. Sixty of the coloured militia are said to have been disarmed, and the various guards were doubled.

Two deputies, lately from France, had been secretly circulating some pamphlets, the seditious tendency of which had excited much discontent among this class of the population of Martinique.

LATEST AND INTERESTING FROM THE PACIFIC.

Extract of a letter from Panama, dated January 4, 1824.

The fate of Peru was lately but for one moment considered in jeopardy. Riva Aguero—the great Riva Aguero, the idol of the people, the president of the Peruvian Republic, proved to be a traitor and was detected in correspondence with the royalists, by Bolivar the genius of American liberty, who immediately ordered him and his followers to be arrested and held in custody at Guayaquil. Every thing is again reviving and holding forth a cheerful aspect.— Torretagle is appointed president—but both the political and military command has devolved on the libertador of Colombia, with unlimited powers to act and conduct the war. Our further intelligences from Peru are highly satisfactory. Our troops have foiled various parties of the enemy and amount to 15,000 men, independent of 6000 under general Sucre. Bolivar is meditating a grand and infallible blow to the enemy.

From the Gaceta de Colombia of the 25th Jan

Our intelligence from Peru is up to the 26th December communicated by the libertador president. The faithlessness of Riva Aguero on the one hand—and on the other the triumphs of general Santa Cruz in Upper Peru, suspended for a while the operations of the campaign that was to be opened by H. E. the auxiliary division 2500 strong offered by the director, arrived at Callao from Chili and is to be followed by 600 horsemen. General Santa Cruz with a strong column is diverting the attention of the foe in Arica (Upper Peru) along with the two strong divisions of colonel Lanz and colonel Urdiminea in the interior.

LATER STILL.

Colonel Ybarra aid-de-camp of H. E. libertador arrived at this capital from Trugillo, states that the libertador, at the request of the Congress of Peru, was under the necessity of using the force of arms to destroy the faction of Riva Aguero. That this latter intended to invade Lima, but on coming up with him, one of the officers of his army, proclaimed its union to the legitimate government of Peru, and delivered up Riva Aguero and his second in command general Herrera—joining the 4000 men to the main army of general Bolivar. Hence an end was put to the civil dissention which threatened to afflict the free parts of Peru. Both the traitors have been sent to Guayaquil, on their way to Panama, whence they are to sail for Europe. This news is fully confirmed in the Lima papers from which we learn, that the libertador continued his march to Trugillo at the head of the liberating troops. The total defeat of the external enemy is now near at hand, since that and that alone, occupies at present the attention, and calls forth the combined efforts of the patriots in Peru, formerly distracted by shameful and perjudicial transactions.

Courier of London, Jan 5.

There are some assertions in the French papers which ought to be noticed, lest our silence might be construed into an admission of their correctness. They are quite mistaken who suppose "that we have renounced the preponderance we once exercised over the political proceedings of the Continent." It was expected, that because we had saved Europe, we were to intermeddle in the concerns of each state, that is a kind of preponderance which we have not been in the habit of exhibiting Since the general arrangement made in 1815, nothing has *yet* occurred to produce any substantial disturbance in that arrangement—no injury, no affront has been offered to us. But let a different state of affairs occur, and these French politicians will soon see not only that we have not renounced, but that we have efficient means of assuming an attitude as commanding as ever we assumed. But it is added that "she (Great Britain) may form some idea of the discredit into which she has fallen from knowing that the Holy Alliance speak even in her presence of going to establish in Mexico and South America, the regime it has just re-established in Spain and Portugal." We have no quarrel with the Holy Alliance for speaking of such an attempt—it is only in the *making* it that we shall have some forcible objection to urge. The Holy Alliance will not venture, of its councils be directed by prudence, to oppose or try to destroy the independence of South America. Any efforts against it must terminate in defeat and disgrace—And therefore we suppose, that after the communications recently received by the Continental Powers, they will give up all idea of holding a Congress about South America.— Should they persist, however, in carrying into execution the projects that have been imputed to them, they must prepare themselves for the most decided opposition from more Powers than one.—*From El Colombiano.*

ENGLAND.

The editor of the London Courier in alluding to the situation of Europe asks—

"Are there no clouds rising?" "Will any man be so gulled as to suppose that the policy of Catherine has been abandoned by Russia, and that she has relinquished forever all designs against the Porte? But the time is yet to come. Is this Holy Alliance framed and linked together for peace alone, but not for war? Is there nothing in the present policy towards Spain which excites suspicion in our minds? Is it not evident that Ferdinand is tied and bound down to the policy of the Holy Alliance? We do not say that he would, of his own free will, recognize the independence of the South American colonies: but is he not pledged to his continental allies to refuse all recognition? Has it not been more recently asserted in the correspondence and speeches of the Russian minister Pozzo di Borgo, during his residence in Madrid?— Are there no germs of misunderstanding—no seeds of dissention in this? Is it likely that the power, or powers, that have *de facto*, or shall, recognize the independence of the colonies, and the powers that refused such recognition, will live in the same uninterrupted harmony and intercourse together—that the latter will see the former exclusively extending their sphere of commerce and enriching themselves without the least ill will or ill humour?

"Is there any man who can believe that Russia and Austria and France and Spain, pledged against any acknowledgment of South American independence, will view with pacific eyes, another power in possession of all the advantages that must be derived from her recognition and consequent friendly intercourse with those immense and fertile regions?

"But is it to be inferred from this, that we are inviting this country to exhibit a hostile spirit against the European powers, or to adopt any hostile, measures?—Certainly not. But do not let us be the willing agents of their policy—do not let us aid them in their means and also their measures of preparation. It is quite consistent with a state of peace, to prevent them from raising loans in this country. In what way this can best be done, we know not; but we are quite sure it ought to be done, both as it regards the interests of the state and of individuals, and that the sooner the legislature adopts some decisive measures upon the subject the better. We hope they will not have to regret that they did not adopt it six years ago."—*From American Papers.*

FROM AMERICAN PAPERS.

Baltimore, February 17.

Spain.—The Madrid dates are to the 21st of December. Ferdinand president at a council of state on the 19th; the object of the meeting is said to be the granting an amnesty, which was expected to be published on the 30th. On the other hand, we find it stated in a letter of the 17th, that the "general amnesty, so long expected, is still a disputed point; a majority of the council of Castile oppose it, and the fanatics do their utmost to excite discontent in the minds of the people, both here and in the provinces, with respect to the conciliatory measures, which to the moderate seem indispensable.—Addresses and remonstrances to the king succeed each other; several are written in such violent language, and hold up to the sovereign the prospect of so many evils and disasters, if he pardons and unites round his throne so many thousands of misled subjects, that his majesty, naturally inclined to listen to the serviles, will very likely follow their advice, in spite of all the objections and the efforts of the foreign ministers, and the counsel of some wise Spaniards, who feel that reconciliation is necessary. Meantime the prisons are full, the trials of the unhappy persons confined in them are without any relaxation of severity, and though the war has been terminated these three months, 12,000 prisoners of war endure, in the depots in France, a very different fate from which was promised them before the king left Cadiz to join the French prince."

The prelates and all the ecclastics who are at Madrid, have presented a petition to the king for the establishment of the inquisition. The king answered, that he was not authorised to do it by the powers of the Pope.

The duke of San Fernando has been banished to his estates, for having refused the embassy which was offered him.

It is stated that the people of Grenada had proceeded in a mob to the prisions of that town, and assassinated more than 2000 costitutionalists.

France.—From the London papers, we learn that an important change has been made in the French chambers. One fifth of the deputies have heretofore been elected annually. The chambers have been dissolved, and the new elections are to be for seven years, for the whole number of deputies.

South America.—The French papers do not conceal the designs of the Holy Alliance against South America. The Etoile says, that the men of war San Pablo, San Blase, and three corvettes, are arming in the port of Cadiz; that the expedition is destined for the Pacific; and that with this maratime succor, the "viceroyalty" of Peru will soon find itself in a condition to destroy the revolutionary army of Chili, as well as the forces from Terra Firma, (Colombia) which now desolates that beautiful region.

The Pilote, a Paris paper, announces on the authority of a letter from Toulon, dated December 9th, that six frigates and eight sloops of war were fitting for sea in that port; whose destination was said to be Brazil and the South Sea.

A letter from Madrid, of the 9th Dec. says—"The new government does not renounce the colonies; a small expedition has already sailed from Cadiz, (but without troops) for Lima."

Greece.—The latest account we find is an article dated Ancona, Dec. 12, which says, that "letters from Corfu, Cephalonia, Trieste, and Calama, confirm the defeat of the Turkish fleet out of 52 vessels, only 22 have made their escape, with the capt Pacha, to the Dardanelles Twelve have been taken, burned or run ashore, and the rest remain blockaded in the Gulf of Lela by the Greeks. Mavrocordato is gone to the relief of Missolonghi with 12 ships. It is said that the besieged have made three sorties and gloriously repulsed the enemy. It is even said that they have taken the traitor Barnaguioti prisoner. The inhabitants of Scapola, Sciathe, and Schyro, have put to the sword the troops which the Turkish fleet had landed to reduce them."

Missellaneous.—Pope Leo XII. is said to be dangerously ill.

The ex emperor Iturbide, with his sons, had left Leghorn for England.

February 18.

Paris, Jan. 3.—The English papers are full of commentaries on the message of the president of the United States. Every one considers it according to his political views and private inclinations; but the fact is, this long declaration pleases and agrees with no one. It has not ever escaped sharp censures on the part of the American papers.

Mr Monroe, who is not a sovereign, who has himself told us that he is only the first delegate of the people, has taken in his message the tone of a powerful monarch, whose armies and fleets are ready to go forth on the first signal. He does more; he prescribes to the potentates of Europe the conduct they are to pursue in certain circumstences, if they do not wish to incur his disgrace. Such is the prohibition which he issues against their ever thinking of any new colonization *in the two Americas.*

Mr. Monroe is the temporary president of a republic, situated on the eastern coast of North America. This republic is bounded on the north by the possessions of the king of Spain, and on the north by those of the king of England. Its independence has only been acknowledged for forty years; by what title then are the *two Americas* to be under his immediate dependence, from Hudson's Bay to Cape Horn? What clamours did he not raise to the United States, when the emperor of Russia wished to trace the demarcation of the part of territory which he claims on the N. E. coast, as discovered by his subjects! This monarch, however, did not presume to dictate laws to any of the states who have establishments on the same coast. It was reserved for Mr. Monroe to show us a dictator, armed with a right of superiority over the whole of the New World.

According to the political system he would establish, it would not be permitted to Spain to make the least effort to re-enter on the territory which for three centuries she has possessed. The king of Portugal, as the American papers have observed themselves, could not act as a sovereign and father without exposing himself to the wrath of Mr. Monroe. England would require his previous consent if it suited her interets to make any new military or political establishment either in Canada or Nova Scotia.—And yet Mr. Monroe's message contains phrases indirectly hostile to the policy and ambition of the great powers of Europe! But what is that power which professes so proudly maxims opposed to the rights of sovereignty and the independence of crowns? What is that power which pretends to prescribe to subjects the limits of obedience; who is she, in short who does not fear to compromise the existence of social order, by declaring in the face of Heaven that she will not recognise any difference between a government *de facto* and a government *de jure?*

By bringing under one point of view all the assertions and doctrines contained in this message, it is satisfactory to consider that it has not yet received the sanction of any of the authorities, even of the country where it appeared; and, in short, that the opinions of Mr. Monroe are as yet merely the opinions of a private individual.

The ship Philip of Baltimore, on her voyage from this port for Europe, landed her passengers at Dover, in the British channel in precisely fifteen days after sailing from the *harbour* of Baltimore.

From Demerara.—Demerara papers to the 16th of January are received at Norfolk by the British brig Samuel. It appears from them that martial law continued in force up to the above date, and the infliction of punishment upon criminals in the late conspiracy had not terminated. Numbers were brought out day after day and flogged, pursuant to their sentences; some to the number of 1000 lashes, and occasionally an execution diversified the scene of these wretches' sufferings. The Gazette seems to doubt the necessity of a further continuance of martial law, which is peculiarly harrassing to the citizen soldiers.

An extract of a letter, dated St. Vincent, says—"The missionary Shrewsbury is here—He was appointed by our preachers to go to Bequie to hold forth, but the inhabitants of that little island refused him a house"

Great joy was manifested by the militia troops on the 14th January, from a belief that they were about once more to enjoy the comforts of domestic life, but some measures were yet to be taken that might not be so well effected by the civil authority.

From Havana.—Capt Edes, of the schooner Thetis, at New York in 13 days from Havana, reports that the Gloucester 84, frigate Hyperion, and a sloop of war, from Jamaica, were at Havana.

Mr. Ward, who had made very large contracts with the Spanish general Morales on the Main, has made the most serious remonstrances to the naval commander in chief at Jamaica, respecting the conduct of Morales, and the bad faith of the authorities at Havana, commodore Sir Edward Owen was expected every hour at Havana [arrived the 1st of Feb.] in the Pyramus frigate, to demand remuneration; and no doubt was entertained but that he would succeed with the Dons, and teach them that their general Morales may rob, shoot and murder his countrymen, but that he must respect the subjects and citizens of other powers.

February 21.

By the Montano, from Havre, we have our Paris files to the 11th January, and give below such articles, which we found chiefly translated in the morning papers, as appear interesting.—These papers are principally occupied with discussions concerning the constitutionality of the alteration which is meditated in the condition of the Chamber of Deputies; from a body renewable annually, as at present, by fifths, to one chosen in mass, and to endure seven years.—The result will probably be in favour of the *septennality*, if we may Anglicise the French word. Meantime, the king has dissolved the present Chamber, and ordered elections for a new one, which is to convene on the 20th of March. This step seems to have encouraged the hopes of those who yet yearn for the good old times of Louis 14th, when nobles and priests were every thing, and the people nothing—and propositions for the revival of some of the most obnoxious of the ancient feudal institutions were making; among others, that of restoring the birthright of the eldest son, in virtue whereof the estate and fortune of the father is to devolve on him alone, and the younger sons are to be made *abbes*, or soldiers; and the daughters, who cannot be traded off, are to be sent to pine away their lives in convents. On this point, however, the Constitutionnel says, even the privileged circles of the Fauxbourg St. Germain, are not unanimous: and that while those in possession, and the eldest son who would be entitled to the reversion, are in favour of the scheme, the younger sons, and all the daughters are averse from it. Efforts were also making by the clergy to reinstate themselves in their former wealth and influence; and the cardinal, archbishop of Toulouse, M. de Clermont Tonnerre, had from Rome issued a pastoral letter to his flock, in which he asserted, in the utmost latitude of gone by days, the supremacy even intemporal matters, and the exemption from control, by the secular authority, of the reverend clergy. The spirit of the age, however could not brook such inordinate pretensions, and it was found necessary by the Council of State to disavow and suppress the presumptuous document.

All accounts agree in ascribing great successes to the Greeks in the last campaign, both by sea and land; and from the effect of these, combined with the poverty of the Turks, the most sanguine hopes may be indulged, that the struggles of this gallant race will be crowned with success.

Paris, Jan. 3.—The Augsburgh Gazette contains the following intelligence, of Nov. 25th, from Constantinople. The treasurer of the Porte has declared to the Divan that, in the actual situation of its finanses, it will be impossible shortly to levy a single piastre; and that commerce has received a deadly blow from the measure adopted by the government of fixing arbitrarily the value of gold and silver coin.—The consequence is that all who possess specie hide it, and scarcely a gold coin is to be met with. This state of things is a natural consequence of the long insurrection of the Greeks, and the forerunner of greater evils to the Porte.

The Journal de Toulouse contains the following intelligence from Spain:—"The act of amnesty is said to be in the press. The three following exceptions will be stipulated: 1. The officers of the Isle of Leon of the rank of capt. and above. 2. The persons who signed the deposition of the king at Seville. 3. All the municipalities who proclaimed the constitution before they were autherized so to do by the king."

Constantinople, Nov 20.—All the news from the Morea agrees in stating, that the Greeks have had the entire advantage in the last campaign; in consequence of which, the Divan is seriously engaged in discussing this very important question: "Shall we hazard a new campaign, or shall we instantly treat with the Greeks." This subject has had a very interesting consideration but the result is not as yet known.—*Augsbourg Gazette.*

February 28.

The following letter, which we translate from a French paper, is written by a French officer, who had recently returned to Paris from Greece, in whose armies he had been fighting, and to which he was again to return. It gives the consoling opinion of a soldier who has served with those of whom he speaks, that Greece has no longer any thing to fear from the Otteman arms. Thanks be to the God of the christians!

From the Jonrnal des Debats, Jan. 14, 1824.

TO THE EDITOR

Permit me, sir, to submit to you the following reflections upon the maritime war of Greece:—For although no ship of the line has this year been sacrificed to the manes of the murdered inhabitants of Scio, yet the results of their last campaign are equally brilliant and glorious, and more truly beneficial than in the campaigns of 1821 and 1822.

Instructed by disasters, the Porte learnt that heavy vessels do not always secure victory, and therefore determined to fit out an expedition of light frigates and corvettes, leaving in port those more formidable ships which the feebleness and inexperience of their marine had rendered useless. This light expedition was manned at vast expense, by such renegade Christians as were wasting their time in idleness and crime in the cities of the east. And before this more formidable expedition the Greeks lost such of those advantages as had been before acquired by the superiority of their tactics, or the promptness of their manœuvres.

The capitan Pacha proceeded to Patras to cooperate with the army of the Pacha of Scodra, traversing Acarnania; and a wing of the army descending from Thessaly. This plan, though well conceived, was defeated by those Grecian victories which were unhappily purchased by the death of Bozzaris.

The fleet, diverted from this object, re-entered the Archipelago, devastating the coast of Athos, Lemnos, Mytilene, and Salentum, until no longer fit for sea; like its predeccessors, it returned for refuge to Gallipolis.

It is not to the trifling circumstance of a few frigates captured or burnt that I would call your attention, but to the fact that in the two first campaigns, the success of the Greeks is attributable to the self devotion of a few heroes to the cause of their country; whilst in these last there is the improving majesty of a National Assembly, curbing their fury by discipline and prudence, and thus acquiring a certain and decided superiority.

Let all generous minds rejoice, Greece, no longer fears the Otteman arms, whilst the exhausted treasures of the Porte can scarce rent another expedion. Yours, VOUTIER.